

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/archiwum/178102,Joanna-Lubecka-Papa-Eicke-Tworca-obozow-koncentracyjnych.html>
02.03.2026, 08:52

[Następny](#)

[Powrót](#)

Joanna Lubecka: „Papa Eicke”. Twórca obozów koncentracyjnych

Uznany za zbrodniarza wojennego. Był pierwszym komendantem KL Dachau, dowódcą Dywizji Pancerniej SS „Totenkopf”. Już w 1933 r. stworzył oddziały, które w przyszłości miały służyć w obozach koncentracyjnych...

27.01.2023

Theodor Eicke urodził się w 1892 r. w niemieckiej Lotaryngii. Pochodził z prostej rodziny, a nauka w szkole z pewnością nie była jego pasją, więc w 1909 r. porzucił ją i zaciągnął się do kajzerowskiej armii. W czasie I wojny służył jako pisarz kompanijny, ale nie wyróżnił się niczym szczególnym.

Wróg republiki weimarskiej

Po przegranej wojnie podzielił losy młodych mężczyzn swego pokolenia. Bez zawodu, bez perspektyw, sfrustrowany młody człowiek, bezskutecznie szukał pracy.

W końcu w 1923 r. zdobył pracę strażnika w IG Farben w Ludwigshafen.

Nienawiść do republiki weimarskiej i radykalne poglądy spowodowały, że w 1928 r. zapisał się do NSDAP i SA. Ale dopiero wstąpienie do SS w 1930 r. otworzyło mu nowe możliwości. Sam Heinrich Himmler zwrócił uwagę na zdolności organizacyjne Eickego.

Mimo szybkich awansów i poświęcenie dla narodowosocjalistycznej idei Eicke wpadł w kłopoty. Zaniebał pracę, z której został w końcu wyrzucony, oskarżono go o posiadanie materiałów wybuchowych i przygotowywanie zamachów terrorystycznych w Bawarii. Udało mu się jednak uciec przed aresztowaniem do faszystowskich Włoch. Wrócił do Niemiec dopiero po przejęciu władzy przez Hitlera.

„Etos kupca z etosem żołnierza”

W 1933 r. Eicke stworzył pierwsze oddziały, które miały służyć w obozach koncentracyjnych. Powstały one z tzw. Politycznych Oddziałów Gotowości bawarskiej policji politycznej. Wtedy Himmler nie mógł w żaden sposób pomóc swojemu protegowanemu. Pieniądze, mundury, uzbrojenie - wszystko to Eicke musiał organizować sam.

Robił to za pomocą oszustw, szantażu, wymuszeń i kradzieży. Na członków oddziałów przyjmował wyłącznie zdeklasowanych nazistów, uciekinierów z Austrii i krajów bałkańskich, aktywistów, którzy zbierali doświadczenia bojowe w walkach ulicznych, frustratów, którzy nie mieli nic do stracenia. Na stanowiska oficerów przyjmował byłych członków korpusów ochotniczych (Freikorpsów).

Obozy szkoleniowe organizował na odludziu, szybko jednak szkolenia przeniósł do powstających obozów koncentracyjnych. Ponieważ środki zdobyte przez Eickego nie wystarczały na rozbudowę jego oddziałów, obozy koncentracyjne musiały stać się źródłem dochodu. Jak napisał o Eickem

niemiecki badacz Eugen Kogon (sam więzień Buchenwaldu):

„łączył w sobie sprzeczności nie do pogodzenia: etos kupca z etosem żołnierza”.

W 1933 r. Eicke został mianowany przez Himmlera komendantem nowo utworzonego obozu koncentracyjnego w Dachau. Tam stworzył wzorcowy „szablon” funkcjonowania obozów, opracował wszystkie regulaminy, zasady, kwestie finansowe. Równocześnie nadal brał udział w życiu politycznym. W czasie „nocy długich noży” (29/30 czerwca 1934 r.), która była faktyczną likwidacją oddziałów SA, osobiście zastrzelił przebywającego w więziennej celi szefa SA Ernsta Röhma.

Potem zajmował się już tylko szkoleniem załóg obozów i doskonaleniem systemu ich zarządzania. Nakazał zlikwidować wszystkie małe obozy i skumulować więźniów w kilku dużych, przede wszystkim w Dachau, Sachsenhausen, Buchenwald oraz Ravensbrück.

► [Czytaj więcej na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

II wojna światowa, Zbrodnie komunistyczne

Artykuł